

İlk poliqrafçı alım haqqında söz

İnsana başuculuğu, üzagliği getiren, ailesinde ve cəmiyyətdə hörmet qazanırdıran cəhətlərdən biri öz sənətinin ustası olmasıdır. Poliqrafiya elminin ilk qarşusu saydığımız Şəddat Cəfərov neinki sənətinin ustası, həm də görkəmlini alımdır. Ömrümüz qırıq ilə poliqrafçılardan, naşirlerin, mətbəə işçilərinin, jurnalistlərin arasında keçib. Bu mühitdə bir-birindən maraqlı çox adamlarla tanış olmuşam. Kitab anbarlarında çalışanlardan tutmuş nəşriyyat direktorlarına qədər ürəyimde hər kəsin öz yeri, xatirəsi var.

Şəddat Cəfərovla ilk tanışlığımız zamanı hər ikiçiz çox cavan idik. O, indiki 1 sayılı mətbəədə işləyirdi, mən "Ədəbiyyat və incəsənət" qəzətində. Mənə ele gelir ki, bizim dostluq münasibətimi elə ilk tanışlıqlandı yaranıb. Məni Şəddata bağlayan tərəfləndən biri onun zəhmətsevərliyi, ağılı, içindəki məsuliyyət duyusunu, poliqrafiya işinə ciddi münasibəti və bu sahəni elmi araşdırma mövzusunu kimi öyrənməsi idi.

Azərbaycanda poliqrafiyaçı çox olsa da, bu sahə ilə bağlı elmi iş yazarı, müdafia edən mütəxəssislərimiz yox idi. Bu baxımdan Şəddat Cəfərov poliqrafiya elminin ilk alımıdır ve bununla bütün Azərbaycan fərxdə bilər.

Şəddat Cəfərov alım və

mütəxəssisi kimi öz istədədi, emeksevərliyi, təşkilatçılıq bacarığı ilə tezlikle Azərbaycan poliqrafiyasının tanınan, sevilən nümayəndələrindən və başçılıqlarından birine çevrildi. İstədədi və təşkilatçılıq qabiliyyəti, quruculuq təfəkkür, standart, sürülmüş is metodlarından imtina edib, başçılıq etdiyi sahəye yaradıcı münasibəti öz nəticəsinə verdi. Təessüf ki, onun bu qabiliyyəti Azərbaycan üçün xarakterik olan başqa "neticələr" verdi. Bürokratiya, məhdud təfəkkür, qısqancılıq, təref-keşlik... ona Bakıda rahat işləmeye imkan vermedi. Bir müddət Bakıdan kənar da yaşayıb işləməli oldu.

Tale elə gətirdi ki, mən onu "Ulyanovskaya pravda" nəşriyyatına rəhbərlik edəndə gördüm. Ulyanovskda keçirilən Ümumitifaq tədbirləri zamanı zəng vurub Şəddatla görüşdüm, iş yerine gəldim. Bakıda onun Ulyanovskda necə uğurlar qazandığını, hörmet qazandığını eşitmışdım. Görüşümüz zamanı bunun şahidi oldum. Başçılıq etdiyi Rusyanın ən böyük poliqrafiya bazalarından olan "Ulyanovskaya pravda" saat mexanizmi kimi işləyirdi. Adamlara görüsəndə gördüm ki, burda hamının ona böyük ehtiramı var. Diqqətmi çəkən cəhətlərdən bire də bù idi ki, bir dəstə azərbaycanlı genci öz etrafına yiğib onları öyrədirdi. Hetta aralarda sex raishiyinə kimi yüksələnlər də vardi. Onun vətəndaşlıq təşbbüsü ilə fərxdə edirdim.

Şəddat bəy keçmiş SSRİ-nin poliqrafiçiləri arasında böyük ehtiramına malık idi. SSRİ Metbuat Komitəsinin sədri Boris Stukalin onu şəxsen tanır, işgülzarlığını, peşəkarlığını yüksək qiymətləndirirdi. O zamanlar üçün dəbdə olan Keçiçi Qızılı Bayraqı Azərbaycanda ilk dəfə Şəddat Cəfərovun direktor işlədiyi "Yeni kitab" mətbəesinə vermişdir. Komitə sədri özü Bakıya gələrək bayraq şəxsen təqdim etmişdi.

Şəddat Cəfərovun Rusiyada nüfuzlu təşkilatların rəhbərləri ilə dostluğu Azərbaycan mətbəələrinin ən çətin günlərində sixintili ziyyətindən çıxmamasına yardımçı oldu. Xeyirxah əlaqələr bu gün də davam edir və lazımdır. Çünkü Azərbaycan yənə de poliqrafiya materiallarının oxunu Rusiyadan alır.

Meydan hadisələri zamanı Şəddat Cəfərovun da adı tez-tez hallanırdı. Xalq onun da Vətəne qayıtmasi-ni tələb edirdi.

Yanvar hadisələrindən sonra Vətəne məhəbbət namının yüksək vəzifə postunu təhvil verib Azərbaycana qayıtdı. O, Metbuat Komitəsinin sədri, ya da

müvənisi olmalı idi. Lakin "köhne xəsteliklər" yənə də onun halal haqqının verilməsinə mane oldu.

Bir müddət sonra komitə sədriyi, sonralar Mətbuat və Informasiya Nazirliyi mənə tapşırılarda ilk axtarışım Şəddat Cəfərov idi. Biliirdim ki, bu sahəni yalnız onun kimi mütəxəssislərin köməyle inkişaf etdirmək olar. Komitə sədri, sonra nazir işlədiyim dörd il yarımda doğrudan da güvəndiyim, etibar etdiyim, tez-tez məslehətleşdiyim, fikir və tekliniflərinə, məsəhətlərinə xüsusi diqqətə yanaşdıyım adamlardan bərə də Şəddat Cəfərov oludur.

Sübəsiz, bu yaxınlığın kökündə onun ağılı, tacribəsi, peşəkarlığı dayanırdı. İşi bilmeyen, peşəkar olmayan adam en yaxın dos-tum olsa da, ondan xeyrinə dən çox ziyan dəyər.

Mənim işlədiyim vaxtlarda Şəddat Cəfərovu "Azərbaycan" nəşriyyatına baş direktor təyin etdi, kollegiya üzvü seçdi. Ona nazir müaviniyini de təklif etdim. Lakin işin çətinindən yapışmağa hazır olan Şəddat bəy nəşriyyatı seçdi. Nəşriyyat həmین zaman ağır ziyyiyətde idi.

Elə adamlar var ki, onlara laqeydlik göstərməkə cəmiyyət özü uduzur, həmin adam yox. Şəddat Cəfərov mənim gözündə bələ adamlardandır. Yene de poliqrafiya sahəsindən metbəə direktorudur. Lakin hər hansı böyük bir sahəyə səriştə ilə başçılıq edər, evezsiz bir təşkilatçı olduğunu göstərə bilər.

Şəddat həssas, səmimi insandır. İndi vezifələrimiz, iş yerlerimiz, ictimai mövqeyimiz deyişib. Amma münasibətlərimiz deyişməyib. Şöhrət zirvesində olanda da, teqib ediləndə də onun münasibətlərini eyni seviyyəde görmüşəm.

Şəddat Cəfərovun edəbi mühitdə, qələm sahibləri və ziyanlılar arasında nüfuzlu böyükdür. Onun haqqında çox yazıblar, yene de yazacaqlar. Ömrü boyu minlərlə kitabın nəşrinə imza atmış, bütün həyatını ki-

taba həsr etmiş, poliqrafiyaya yeni-yeni töhfələr bəxş etmiş bir şəxsin özü haqqında kitab yazılmış eslində savab işdir. Gözəl bir kitabı elinə götürən hər hansı şəxs həm kitabın yazarına, həm də qəhrəmanına hasədə baxır, arzulayırdı, kaş beşər bir kitab mənim haqqında olaydı. Bu mən-nada mənim köhnə dos-tum Şəddat haqqında yazılın kitabə təbii baxır, onun halal haqqı sıramı. Bu kitabı Azərbaycanda gözəl qələm sahibi kimi tanınan Sevda Əlibəylin yazmasına alqışlayıram. Yazıları-na həm metbuat sehifələrindən bələdəm, həm də yaradıcılıq tərcüməyi-hallının parlaq sehifəsi sayılan "Söz" jurnalından. "Söz" bizim Cənub bölgəsindən pərvazlanan, bədii dəyərlərinə görə heç bir metbu orqandan geri qalmayan bir dəridir. Onun coğrafiyası bütün Azərbaycanı ehəte etse də, əsasən cə-nubda yaşayıb-yaradan istedadlırin bədii tribunusudur. Ədəbi prosesləri işqalandırmaqdə jurnalın müstəsna rolu var. Sevda xanımın daxili işlər naziri, deyərdim ki, milli azadlıq hə-rəkatının liderləri üçün meydanda şərait yaradın ve bu manada adı müstəqil dövlətçiliyimizin tarixinə düşənlərdən bəri-general Aydin Məmmədovun örür yaşıntılardan eks etdiren "Xəzərin general oğlu" və digər kitablarını da oxumuşam. Mülliñin yazılarını oxumaqla yanaşı, həm də yazı proseslərinin məsuliyyətinin şahidiyim. Dostum Şəddat bəy haqqında kitabi yazanda da bu məsuliyyətin şahidi oldum. Kitabı ürkəle yazdı, sevgiyle yazi-di. Şəddatın xarakterini onun özünəməxsus xüsusiyyətləri aşağıya nail oludur. "İşin hazırlıra gələn adam yaxşı rəhbər olə bilmez. Gərek fehəlikdən başlayasən" sözlərini epigraf kimi götürən müəllif qəhrəmanın 70 illik ömrү yoluńa kitabda eks etdirə bilmişdir.

Arlıq yaşıımızın o dövrü-dür ki, sıralarımız seyrəlir. Şəddatın poliqrafiyə dostları



arasında çoxları dünyasını dəyişib. Qalanları isə onuna ciyin-ciyine işleyir, onun zəngin təcrübəsinə güvenir, məslehət alırlar. Bu baxımdan kitab təkəcə Şəddat Cəfərov haqqında deyil, Şəddati sevən, Şəddatın sevdiyi insanlar haqqındadır, bütün bir poliqrafiya nəsilinin kitabidir, tərcüməyi-hallidir.

Bir məqamı da qeyd edim ki, kitab qəhrəmanı olmaq üçün nazir, alim, şair olmaq lazımdır. Kitab qəhrəmanlarını əsasən torpaqda, ekinde-biçində, zavodda, fabrikdə, neft buraqlarında axtarmışq. Poliqrafiyanın da öz fehələleri var. Şəddat da bu işə ellə mazluti fehə kimi başlayıb. Şəddatin uğurlarının önünde ilk gündən məsuliyyət hissi, yalnız öz zəmati sayesində yüksəlmək həvesi dayanır. Odur ki, fehəlikdən başladığı peşəsinin alimliyinədək yüksəldi, vəzifə etibarile böyük nəşriyyatlarda baş direktor kreslərindən oturdu.

Hesab edirəm ki, unikal, çox da populyar olmayan bir sahənin zəhmət adamına sözən abidə ucaldıraq onun layiqli və halal haqqıdır. Bu sahədə onun kimi insanlar saysam, barmaqları sonadək qatlanmaz.

İnsanlar kim hər kitabın da öz taleyi var. Inanıram ki, bədii dəyərlərə bu kitab oxucularını sevindirəcək, uğurlu bir ömrü yaşayaraq nesilden-nasile əmanət kimi örürələcək.

Səbir RÜSTƏMXANLI,
millət vəkili, xalq şairi.